

اسلام د یوې ایډیالوژۍ په توګه څه ډول توکمپالنې ته د پای ټکی اېږدي

اسلام یوازنی ایډیالوژي ده چې د توکمپالنې د له منځه وړلو وړتیا لري. دا چې څنګه؟ نو لومړی باید توکمپالنې پر اساس پوه شو او ویې پېژنو.

د اکسفورډ قاموس (New Oxford American Dictionary) توکمپالنه په دوو معناوو راپېژني:

(1) هغه عقیده ده چې یو توکم ته پر بل باندې لومړیتوب ورکوي. تعصب، تبعیض او مخالفت ته د هغه چا پر وړاندې لاره هواروي، خو خپل توکم پر ټولو غوره وګڼي.

(2) هغه عقیده ده چې د یوه توکم ټول غړي یې د هغه توکم ځانګړتیاوو یا وړتیاوو ته په کتو سره لري، چې له بل توکم سره یې په ټیټه یا لوړه کچه کې توپیر راشي.

د توکمپالنې پر بنسټ د خلکو ترمنځ کاذبې اړیکې وي او د اړیکو اساس یې قومپالنه، هیواد پالنه او ملتپالنه ده. دا اړیکې د کورنۍ، ټبر او قوم له اړیکو څخه سرچینه اخلي. یادې درې واړه اړیکې له کاذبو مفکورو څخه رامنځته شوې، چې په اصل کې نفاق اچوي او بېلتون رامنځته کوي.

ملتپالنه هغه وخت رامنځته کېږي چې کله د واک ترلاسه کولو لپاره د بریالیتوب فکر رامنځته شي. په لومړي سر کې له یوه کورني واحد څخه پیلېږي، چې د کورنۍ یو غړی د دې کورنۍ د چارو مشري پر غاړه اخلي. کله چې دا کار وشي، نوموړی خپله مشري د کورنیو ټولو غړو ته غځوي. بیا د یوې ټولني مشر کېږي او په پایله کې د قومونو ترمنځ سیالی ته لاره هوارېږي. ټول وایي چې یوه کورنۍ، یو قوم یا یو هیواد ذاتا له نورو څخه لوړ دی او ټول هڅه کوي چې ځواک او امتیازات ترلاسه کړي.

په همدې توګه ملتونه وزیر بدل. که څه هم اوس ډېری آزادخپلې سیکولر ټولني ادعا کوي چې دوی د توکمپالنې له هرې بڼې سره تر ډېره بریده مخالفت لري. دوی د خپلې ادعا د ثبوت لپاره د اساسي قانون یادونه کوي چې د مساوات مفکوره یې پکې ځای پر ځای کړې ده. خو د اساسي قانون اساس پر ملتپالنې ولاړ دی، په دې مانا چې د دوی هیواد له نورو ټولو څخه لوړ دی. دا هغه مفکوره ده چې له بېلابېلو وسایلو، لکه د خپلواکۍ ورځ، ملي سرود او نورو له لارې یې د یادو ټولنو په دننه کې وده کړې ده. د دغو ټولو په پایله کې ټولنه هڅه کوي چې ملتپالنې ته وده ورکړي او همدغه ملتپالنه تعصب او توکمپالنې ته لاره هواروي. دا حتمي ده چې هر ملت به خپلې ګټې لري؛ د یوه ملت ګټې به د بل ملت له ګټو سره ټکر کوي او په پایله کې به مخالفت، بېلتون او شخړه په نړۍ کې رامنځته کېږي او خلک به له ښکېلاک، توکمي تعصب او توپیري چلند، غلامۍ، د کډوالو له کړکېچ او جګړو سره مخ کېږي.

د اسلام له راتګ څخه مخکې عربي ټولنه له قومي جوړښتونو څخه رامنځته شوې وه. اسلام په نړۍ کې د خلکو ترمنځ نوې ایډیالوژیکې اړیکې د اسلامي عقیدې پر بنسټ جوړې کړې او هغه نورې ټولې اړیکې یې بې باوره وګڼلې.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

[الحجرات: ۱۳]

ژباړه: ای خلکو! له شک پرته تاسو مو له یوه نر او یوې ښځې څخه پیدا کړي یی او تاسو مو د دې لپاره په ډلو او قبیلو ویشلي یی، چې یو او بل سره وپېژنی. له شک پرته د الله سبحانه و تعالی پر وړاندې په تاسو کې د عزت وړ هغه څوک دی چې په تاسو کې پرهېزگار وي. الله سبحانه و تعالی په هر څه پوه او باخبره دی. د پورته آیت پیغام دا دی چې ټول خلک د آدم علیه السلام او حوا علیه السلام اولاده دي او په مساوي توګه له درنښت څخه برخمن دي. یوازنی توپیر په دین کې دی چې د الله سبحانه و تعالی او د ده د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د اطاعت پر اساس رامنځته کېږي. یو کس د کورني نسب له مخې نه، بلکې د تقوا له مخې د الله سبحانه و تعالی پر وړاندې درنښت وړ دی. (ابن کثیر)

اسلام د اسلامي عقیدې پر پیروي ټینګار کوي او ټول خلک د بشریت د ستر خالق عقیدې ته رابولي. په اسلام کې اړیکې د اسلامي عقیدې لاله الا الله پر بنسټ ولاړې دي، نه د توکم، رنگ یا سیمې پر بنسټ. په ډېری ځایونو کې پیغمبر صلی الله علیه وسلم د ملتپالنې بدوالی او شومتوب په خبرو او عمل کې څرګند کړی دی.

«لَيْسَ مِنْ دَعَا إِلَىٰ عَصَبِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِنْ قَاتَلَ عَلَىٰ عَصَبِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِنْ مَاتَ عَلَىٰ عَصَبِيَّةٍ»

(ابوداود)

ژباړه: هغه څوک چې تعصب ته خلک رابولي یا د تعصب لپاره جګړه کوي او یا د تعصب لپاره مړ شي، له مورخ څخه نه دی.

نبي کریم صلی الله علیه وسلم په خپله وروستی خطبه کې وفرمایل:

«أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، كَلِّمُوا لَأَدَمَ، وَأَدَمَ مِنْ تَرَابٍ، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ، لِي

س لعربي فضل على أعجمي إلا بالتقوى»

ژباړه: ای خلکو! ستاسو رب او پلار یو دی. تاسو ټول د آدم علیه السلام اولاده یی او هغه له خاورې څخه جوړ

شوی دی. هېڅ عرب له عجم څخه غوره نه دی، خو په تقوا سره.

دی صلی الله علیه وسلم یو بل ځای فرمایي:

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَىٰ صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ»

ژباړه: الله سبحانه و تعالی ستاسې څېرو او رنگونو ته نه گوري، بلکې ستاسې زړونو او کړنو ته گوري.

یو بل ځای بیا فرمایي:

«أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ»

ژباړه: ټول خلک د الله سبحانه و تعالی بنده گان دي او په دوی کې الله سبحانه و تعالی تر ټولو نېرېدی هغه

شوکه دی، چې د هغه سبحانه و تعالی بندگانو ته گټه ورسوي.

په لاندې کیسه کې له تعصب څخه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم کرکه په ډاگه کېږي:

یوه ورځ حضرت ابوذر رضی الله عنه حضرت بلال رضی الله عنه ته د (تورې بڼې زویه) خطاب وکړ. نبی کریم صلی الله علیه وسلم په قهر شو او ورته وېې فرمایل: «إِنَّكَ امْرُؤٌ فِیْكَ جَاهِلِيَّةٌ» (په تا کې لا تراوسه جاهلیت پاتې دی). ابوذر رضی الله سخت پښېمانه شو او پر ځمکه پرېوت. له حضرت بلال رضی الله عنه څخه یې وغوښتل چې د ده پر مخ پښه کېږدي.

کله چې د اسلام دښمنانو د ایډیالوژیکو اړیکو د تړاو پر بنسټ د مسلمانانو ستر ځواک ولید، دوی اړ شول چې د ملتپالنې کرغېړنه او سپکه اړیکه بیا له سره را ژوندۍ کړي. په اسلامي امت کې د عربي او ترکي ملتپالنو تر نامه لاندې درزونه ولوېدل، له دې لارې اسلامي خلافت له منځه ولاړ او اسلامي دولت په ملتونو وویشل شو. په اسلامي نړۍ کې اوسني خپلسري چارواکي د چوکۍ او موقف ساتلو په موخه د ملتپالنې او هیوادپالنې مفکورو ته وده ورکوي او همدا یو بنسټیز لامل دی چې اسلامي هیوادونو ته د ملتپالنې مفکورې را وگرځېده.

په پای کې ویلی شو چې له تاریخي پلوه دا ناشونې ده چې خلک دې پرته له دې چې د یو او بل گټې ونه گوانېي د ملتپالنې د کاذبو اړیکو پر بنسټ سره یوځای شي. آن که سیکولر-آزاد خیاله ملتونه هڅه وکړي چې توکمپالنه له منځه یوسي، بیا هم دوی ځکه دا کار نشي کولی چې د دوی په ټولنو کې د ملتپالنې اړیکې ته دوامداره وده ورکول کېږي او همدغه ملتپالنه د توکمپالنې بنسټ تشکیلوي.

له بله پلوه اسلام د یوې بېلې اړیکې غوښتنه کوي، هغه اړیکه چې خلک د ملتپالنې له گرداب څخه ژغوري او د یوې ایډیالوژیکې اړیکې ټینګولو ته یې هڅوي. یاده ټولنه به د تقوا پر بنسټ جوړه وي، یعنې له توکمپالنې څخه به پاکه وي. زموږ تاریخ د داسې یوه کمساري بري شاهد دی. یو دولت چې بنسټ یې په صحیح اړیکه ولاړ وي په هغه کې به مسلمانان د ملتپالنې له شومتوب څخه خبر وي. توکمپالنه به نه یوازې د عدلي او قضایي بنسټونو له لارې له منځه ځي، بلکې د یو اخلاقي مکلفیت له لارې به ټولنه د دغې ناوړه کړنې له ریښو وباسي.

ياسمين ملك

د حزب التحرير مرکزی مطبوعاتي دفتر غړې

د حزب التحرير مرکزی مطبوعاتي دفتر

ژباړن: صدیق احمدزی